

สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต (Democratic Republic of Timor-Leste)

เมืองหลวง กรุงดิลี

ที่ตั้ง ตั้งอยู่บนหมู่เกาะซุนดาน้อย (Lesser Sundar) ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของทวีปออสเตรเลียและทางตะวันออกของหมู่เกาะอินโดนีเซีย ประกอบด้วย ดินแดน 3 ส่วน โดยดินแดนส่วนแรกเป็นเกาะติมอร์ด้านตะวันออก ส่วนที่สองอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะติมอร์เรียกว่า เขต Oecussi-Ambeno และส่วนที่สาม ประกอบด้วย หมู่เกาะ 2 แห่ง คือ หมู่เกาะ Palau Atauro และ Pulau Jaco ในทะเลราฟูรา มีพื้นที่ประมาณ 14,874 ตร.กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับช่องแคบอุมไบ (Ombai Strait) และช่องแคบเวตาร์ (Wetar Strait)
ทิศใต้	ติดกับทะเลติมอร์
ทิศตะวันตก	ติดกับ จ.ติมอร์ตะวันตกของอินโดนีเซีย
ทิศตะวันออก	ติดกับ จ.นูซาเต็งการาตะวันออกของอินโดนีเซีย

ภูมิประเทศ มีที่ราบชายฝั่งและตอนกลางเป็นภูเขาสูงจำนวนมาก

ภูมิอากาศ มี 2 ฤดู คือ ฤดูฝน และฤดูแล้ง บางพื้นที่มีภูมิอากาศแบบสะวันนาที่ได้รับลมแห้งแล้งจากทะเลทรายทางตอนเหนือของออสเตรเลีย

ประชากร 1,520,586 คน (ปี 2568) มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ส่วนใหญ่สืบเชื้อสายมาจาก Malayo-Polynesian และ Melanesian/Papuan มีชนกลุ่มน้อยชาวจีน อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 38.7% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 56.8% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.5% อายุขัยโดยเฉลี่ย 70.5 ปี เพศชาย 68.9 ปี เพศหญิง 72.3 ปี

ศาสนา คริสต์นิกายโรมันคาทอลิกประมาณ 97.6% นิกายโปรเตสแตนต์ 2% อิสลาม 0.2% และอื่น ๆ 0.2%

ภาษา ภาษาเตตุมและโปรตุเกสเป็นภาษาราชการ ภาษาอินโดนีเซียและภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น และมีภาษาของชนเผ่าพื้นเมืองประมาณ 32 ภาษาที่ใช้กระจายอยู่ทั่วประเทศ เช่น เตตุม (Tetum) กาโลเล (Galole) มัมแบ (Mambae) เกมัม (Kemak)

การศึกษา รัฐบาลติมอร์-เลสเตมีเป้าหมายให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน โดยพัฒนาระบบการศึกษาทั้งด้านการบริหาร โครงสร้างพื้นฐาน และบุคลากร ตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการศึกษาปี 2554-2573 ขณะที่โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UN Development Programme-UNDP) สนับสนุนความช่วยเหลือด้านการวางแผนและพัฒนาระบบการศึกษา ระบบการศึกษาของติมอร์-เลสเต แบ่งเป็น ระดับก่อนประถมศึกษา 2 ปี ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษา 3 ปี และระดับมหาวิทยาลัย 4 ปี อัตราการรู้หนังสือของประชากร 72.4% (ปี 2568) งบประมาณด้านการศึกษา 6.3% ของ GDP (ปี 2567)

การก่อตั้งประเทศ เคยเป็นอาณานิคมของโปรตุเกส และประกาศอิสรภาพจากโปรตุเกส เมื่อ 28 พ.ย.2518 หลังจากนั้นเพียง 9 วัน อินโดนีเซียยึดครองและผนวกติมอร์ตะวันออกเป็นจังหวัดหนึ่งของอินโดนีเซีย เมื่อปี 2519 ต่อมาเกิดการต่อสู้เพื่อแยกตัวเป็นเอกราช โดยมีนายโฮเซ รามอส-ฮอร์ต้า และนายชานานา กุสเมา เป็นผู้นำ จนกระทั่งรัฐบาลอินโดนีเซียยอมให้มีการลงประชามติ เมื่อ 30 ส.ค.2542 โดยชาวติมอร์ตะวันออกกว่า 80% ออกเสียงสนับสนุนการแยกตัวเป็นเอกราช หลังจากนั้นเกิดการต่อสู้ภายในประเทศและมีเหตุรุนแรงระหว่างกลุ่มทหารที่นิยมอินโดนีเซียกับกลุ่มที่เรียกร้องเอกราช ทำให้ UN จัดตั้งกองกำลังนานาชาติ (International Force East Timor หรือ INTERFET) เข้าไปรักษาสันติภาพ เมื่อ 15 ก.ย.2542 สถานการณ์จึงกลับเข้าสู่ภาวะปกติและประกาศเอกราช เมื่อ 20 พ.ค.2545 โดยใช้ชื่อว่า ติมอร์-เลสเต (Timor-Leste) ซึ่งเป็นภาษาโปรตุเกส

วันชาติ 20 พ.ค.

การเมือง ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีประธานาธิบดีเป็นประมุขรัฐ มาจากการเลือกตั้งโดยตรงวาระ 5 ปี ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย ประธานาธิบดีมีอำนาจยับยั้งกฎหมาย ยุบสภา และประกาศการเลือกตั้งใหม่ ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายโฮเซ รามอส ฮอร์ต้า รับตำแหน่ง เมื่อ พ.ค.2565 การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งต่อไปกำหนดจัดใน เม.ย.2570 ติมอร์-เลสเตเป็นประเทศเดียวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการประเมินจาก Freedom House ซึ่งเป็นองค์กรตรวจสอบเสรีภาพทางการเมืองและสิทธิมนุษยชนของสหรัฐฯ ว่าเป็นประเทศเสรี ด้วยคะแนน 72 จาก 100 เมื่อปี 2568

ฝ่ายบริหาร : นรม. เป็นหัวหน้ารัฐบาล โดยประธานาธิบดีแต่งตั้งจากหัวหน้าพรรคการเมืองเสียงข้างมากหรือสามารถรวบรวมเสียงข้างมากในรัฐสภา นรม.คนปัจจุบัน คือ นายชานานา กุสเมา สาบานตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อ ก.ค.2566

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ระบบสภาเดียว คือ สภาแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน จำนวน 65 ที่นั่ง วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี ผลการเลือกตั้งเมื่อ 23 พ.ค.2566 พรรค CNRT ชนะการเลือกตั้ง จำนวน 31 ที่นั่ง จัดตั้งรัฐบาลร่วมกับพรรค Democratic Party (PD) จำนวน 6 ที่นั่ง พรรคอื่น ๆ ได้แก่ พรรค Revolutionary Front for an Independent East Timor (FRETILIN) ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลเก่า จำนวน 19 ที่นั่ง พรรค KHUNTO จำนวน 5 ที่นั่ง และพรรค PLP จำนวน 4 ที่นั่ง การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาครั้งต่อไปมีกำหนดจัดขึ้นในปี 2571

ฝ่ายตุลาการ : รัฐธรรมนูญติมอร์-เลสเตระบุว่า ฝ่ายตุลาการ ประกอบด้วย ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลท้องถิ่นจำนวน 6 แห่ง แต่ในทางปฏิบัติ ศาลอุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่แทนศาลฎีกา เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรด้านกฎหมายและงบประมาณในการพัฒนาระบบศาล

พรรคการเมือง : ระบบหลายพรรคการเมือง ที่สำคัญ ได้แก่ พรรค National Congress for Timorese Reconstruction (CNRT) พรรค Frente Revolucionária do Timor-Leste Independente (FRETILIN) พรรค People's Liberation Party (PLP) พรรค Partido Democrático (PD) และพรรค Khunto

เศรษฐกิจ ติมอร์-เลสเตพึ่งพารายได้จากการส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ 95% ของรายได้ทั้งหมดและนำไปลงทุนในกองทุนปิโตรเลียมเพื่อสนับสนุนรายจ่ายสาธารณะ แต่ธนาคารโลกเตือนว่า กองทุนดังกล่าวอาจหมดลงภายในปี 2577 ติมอร์-เลสเตจึงพยายามลดการพึ่งพาน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ และมีแผนจะเดินหน้าพัฒนาประเทศให้มีรายได้ปานกลางในระดับสูง (Upper Middle-Income) ภายในปี 2573 ซึ่งจะให้ความสำคัญกับภาคการท่องเที่ยว และภาคการเกษตร โดยเฉพาะกาแฟ ประมง และอุตสาหกรรมแปรรูป

ติมอร์-เลสเตพยายามเจรจากับออสเตรเลียเพื่อเร่งรัดการพัฒนาแหล่งพลังงาน Greater Sunrise เพื่อทดแทนรายได้จากแหล่งน้ำมันหลักที่หมดลง ซึ่งฝ่ายติมอร์-เลสเตเห็นควรนำก๊าซจาก Greater Sunrise (กลางทะเล) ไปแปรรูปที่ติมอร์-เลสเต ซึ่งห่างจากแหล่งก๊าซ 150 กม. ขณะที่ออสเตรเลียต้องการแปรรูปที่เมืองดาร์วิน ซึ่งห่างจากแหล่งก๊าซถึง 450 กม. แต่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและมีความคุ้มค่าเชิงพาณิชย์มากกว่า

สกุลเงิน : ปัจจุบัน ใช้ดอลลาร์สหรัฐ และเงินเหรียญท้องถิ่นที่เรียกว่า Centavos (100 เซนต์เท่ากับ 1 ดอลลาร์สหรัฐ)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2567)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 1,947 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 4.1%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,399 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : 2.1%

อัตราการว่างงาน : 1.6%

มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ : 1,026.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 880.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 73.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
สินค้าส่งออก : น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ กาแฟ และสินค้าเกษตร
คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : ไทย อินโดนีเซีย สหรัฐฯ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น
มูลค่าการนำเข้า : 953.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
สินค้านำเข้า : น้ำมันเชื้อเพลิง รถยนต์และชิ้นส่วน ัญพืช
คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : อินโดนีเซีย จีน ไต้หวัน สิงคโปร์ อินเดีย

การทหาร กองกำลังป้องกันติมอร์-เลสเต (Forças de Defesa de Timor Leste or Falintil-FDTL หรือ F-FDTL) เป็นกองกำลังขนาดเล็กและมีอาวุธเบา มีกำลังพล 2,250 นาย งบประมาณทางทหารปี 2567 จำนวน 46.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ได้รับความช่วยเหลือจากนานาชาติด้านการพัฒนาโครงสร้างและฝึกอบรมบุคลากรกับอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย โปรตุเกส บราซิล นิวซีแลนด์ สหรัฐฯ จีน และแคนาดา นอกจากนี้ ยังมีข้อตกลงความร่วมมือด้านการป้องกันประเทศเมื่อปี 2565 กับออสเตรเลียที่มีพรมแดนทางทะเลติดกัน

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ที่สำคัญ เช่น ADB, ARF, CPLP, FAO, G-77, ILO, IMF, Interpol, UN, UNCTAD, UNESCO, WHO และ ASEAN

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ติมอร์-เลสเตจัดตั้งศูนย์วิจัยทางวิทยาศาสตร์ เพื่อวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรมนุษย์ ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาติมอร์-เลสเต ระหว่างปี 2554-2573

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 4 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติดิลี (Presidente Nicolau Lobato Airport) หรือ Comoro Airport เป็นท่าอากาศยานหลัก และท่าอากาศยานอื่น ๆ อีก 3 แห่ง มีลานจอดเฮลิคอปเตอร์ 8 แห่ง ท่าเรือสำคัญ ได้แก่ ท่าเรือติบาร์ซึ่งเป็นท่าเรือน้ำลึกแห่งแรก เปิดใช้งานเมื่อปี 2565 โดยพัฒนาร่วมกับบริษัทของฝรั่งเศสและจีน เป็นท่าเรือหลักในการขนส่งสินค้า แทนท่าเรือดิลี ถนนมีความยาว 6,941 กม.

โทรคมนาคม : โทรศัพท์เคลื่อนที่ 1.75 ล้านเลขหมาย (ปี 2568) รหัสโทรศัพท์ระหว่างประเทศ +670 โทรศัพท์และวิทยุเป็นสื่อหลัก สถานีโทรทัศน์สาธารณะ 1 แห่ง สถานีวิทยุทั้งหมด 26 แห่ง ออกอากาศทั่วประเทศ 2 แห่ง ในกรุงดิลี 6 แห่ง สถานีชุมชน 17 แห่ง หนังสือพิมพ์รายวัน 5 ฉบับ สื่อออนไลน์ที่นิยม ได้แก่ Tatoli, Dili-Gente, Lafaek News, Neon Metin, Timor News, Naunil Media, Tempu Timor และ Oekusi Post ปี 2568 มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 486,000 คน (34.5% ของประชากร) และผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 589,000 คน (41.8%) ติดตั้งระบบเคเบิลใต้น้ำเส้นแรกเชื่อมต่อกับออสเตรเลีย และเปิดให้บริการดาวเทียมสตาร์ลิงก์ เมื่อปี 2567 เปิดให้บริการเครือข่าย 5G เป็นครั้งแรก เมื่อ ส.ค.2568

การเดินทาง สายการบินไทย ไม่มีเที่ยวบินตรงไปดิลี ต้องใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-สิงคโปร์-ดิลี หรือ กรุงเทพฯ-เดนปาซาร์ จ.บาหลิ อินโดนีเซีย เพื่อต่อเครื่องบินไปยังท่าอากาศยานนานาชาติดิลี เวลาที่ดิลีเร็วกว่ากรุงเทพฯ 2 ชม. ผู้ถือหนังสือราชการและการทูต รวมทั้งหนังสือเดินทางธรรมดา ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราระหว่างกัน โดยผู้ถือหนังสือเดินทางธรรมดาทั้งสองประเทศจะสามารถพำนักร่วมกันได้ไม่เกิน 30 วัน เว็บไซต์ท่องเที่ยวติมอร์-เลสเต <https://www.timorleste.tl/>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) การบูรณาการเข้าสู่อาเซียนอย่างเต็มรูปแบบ หลังจากได้รับการรับรองเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 11 อย่างเป็นทางการ ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 47 ที่มาเลเซีย โดยผู้นำติมอร์-เลสเต มุ่งเสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศสมาชิกและเข้าร่วมการประชุมสำคัญของอาเซียนอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีบทบาทในเวทีภูมิภาค และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำคัญในประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทั้งการปรับปรุงท่าอากาศยานนานาชาติดิลี ศูนย์การประชุม และโรงแรม

2) การจัดการความสัมพันธ์กับจีนและสหรัฐฯ เนื่องจากติมอร์-เลสเตได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการลงทุนจำนวนมากจากจีน ซึ่งสร้างความกังวลต่ออาเซียนและประเทศตะวันตกว่าการพึ่งพาจีนมากเกินไปอาจกระทบต่อสมดุลอำนาจในภูมิภาค ขณะที่ติมอร์-เลสเตยังคงพึ่งพาความช่วยเหลือจากสหรัฐฯ ในการพัฒนาขีดความสามารถด้านการป้องกันประเทศ รวมถึงกับออสเตรเลีย ที่เป็นพันธมิตรใกล้ชิดของทั้งสองฝ่าย โดยเฉพาะภายใต้กรอบความร่วมมือด้านความมั่นคงอินโด-แปซิฟิก อาทิ การฝึกร่วมพหุภาคี Hari'i Hamutuk เมื่อปี 2567 ระหว่างติมอร์-เลสเต ออสเตรเลีย สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และนิวซีแลนด์

3) การรับมือกับความคาดหวังของคนรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศและต้องการมีบทบาททางการเมืองมากขึ้น หลังจากเผชิญเหตุชุมนุมของกลุ่มนักศึกษา เพื่อต่อต้านแผนจัดซื้อรถยนต์ประจำตำแหน่งและเงินบำนาญตลอดชีพสำหรับสมาชิกรัฐสภา ในกรุงดิลี เมื่อ ก.ย.2568 ซึ่งนำไปสู่เหตุจลาจล และส่งผลให้รัฐสภาตอบสนองด้วยมติเอกฉันท์ยกเลิกแผนดังกล่าว เพื่อลดแรงกดดันและควบคุมสถานการณ์ในห้วงก่อนเข้าเป็นสมาชิกอาเซียน สะท้อนแนวโน้มความท้าทายจากคนรุ่นใหม่

4) การป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ ติมอร์-เลสเตระงับและยกเลิกใบอนุญาตการพนัน รวมถึงการพนันออนไลน์ เมื่อ ต.ค.2568 แม้จะเคยผลักดันการเป็นศูนย์กลางธุรกิจพนันและคาสิโน เพื่อรักษาความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของประเทศ หลังเผชิญแรงกดดันจาก UNODC ที่เตือนว่าติมอร์-เลสเตอาจกลายเป็นจุดหมายใหม่ของเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติในภูมิภาค พื้นที่ความเสี่ยงสูง ได้แก่ เขตบริหารพิเศษ Oecusse-Ambeno และเขตการค้าเสรีศูนย์ดิจิทัล Oecusse โดยเฉพาะจากเครือข่ายในกัมพูชาและฟิลิปปินส์

ความสัมพันธ์ไทยกับติมอร์-เลสเต

ไทยเป็นประเทศที่ 3 ที่สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับติมอร์-เลสเต เมื่อ 20 พ.ค.2545 ต่อจากจีนและนอร์เวย์ นอกจากนี้ ไทยเป็นหนึ่งในชาติหลักที่ส่งทหารเข้าไปร่วมกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ ช่วงหลังการลงประชามติระหว่างปี 2542-2545 ถึง 1,600 นาย

ไทยมีโครงการด้านการพัฒนากับติมอร์-เลสเตหลายโครงการ ที่สำคัญ ได้แก่ โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน ตามพระราชดำริสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี การสร้างโรงเรียน 6 แห่ง พร้อมโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน โครงการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้านต้นแบบ 3 แห่ง การส่งอาสาสมัครไทยเข้าไปทำงานในโครงการหมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง โครงการพัฒนาพื้นที่ป่าชายเลนในวาระครบรอบ 20 ปี

ความสัมพันธ์ทางการทูต ไทยมีโครงการความร่วมมือด้านการศึกษากับติมอร์-เลสเต ผ่านกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ (TICA) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โครงการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาและหลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรระยะสั้นแก่ชาวติมอร์-เลสเต รวมทั้งสิ้นกว่า 120 คน ในหลากหลายสาขา เช่น สาธารณสุข เกษตรกรรม และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการเปิดตัวสมาคมศิษย์เก่านักศึกษาติมอร์ในประเทศไทย (Alumni Association of Timorese Students in Thailand-AATST) อย่างเป็นทางการที่กรุงดิลี เมื่อห้วง ก.ย.2568

ด้านการค้า เมื่อปี 2567 ตีเมอร์-เลสเตเป็นคู่ค้าอันดับ 10 ของไทยในอาเซียน และอันดับ 121 ของไทยในโลก โดยมีมูลค่าการค้า 2,479.52 ล้านบาท ไทยส่งออก 665.76 ล้านบาท นำเข้า 1,813.76 ล้านบาท ไทยเสียเปรียบดุลการค้า 1,147.99 ล้านบาท และห้วง ม.ค.-ก.ย.2568 มีมูลค่าการค้ารวม 1,496.29 ล้านบาท ไทยส่งออก 473.04 ล้านบาท และนำเข้า 1,023.25 ล้านบาท ไทยเสียเปรียบดุลการค้า 550.21 ล้านบาท สินค้าส่งออกของไทยที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว รถยนต์และชิ้นส่วน น้ำมันสำเร็จรูป อาหารทะเล เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว ส่วนสินค้านำเข้าจากตีเมอร์-เลสเตที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ รถยนต์นั่ง ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์

ข้อตกลงสำคัญ : ไทยและตีเมอร์-เลสเตจัดทำความตกลงระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและหนังสือเดินทางราชการ เมื่อ พ.ค.2560 และลงนามข้อตกลงยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับการท่องเที่ยว เมื่อ มิ.ย.2567 ส่วนความร่วมมือด้านอื่น ๆ ตีเมอร์-เลสเตต้องการให้ไทยสนับสนุนความช่วยเหลือด้านการเกษตร ประมง การพัฒนาแหล่งพลังงาน การท่องเที่ยวและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ตีเมอร์-เลสเตมีแผนจะเดินทางพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลางในระดับสูง (Upper Middle-Income) ภายในปี 2573 และให้ความสำคัญกับภาคการท่องเที่ยว และภาคการเกษตร โดยเฉพาะกาแฟ ประมง และอุตสาหกรรมแปรรูป ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ การลงนามย่อในข้อตกลงว่าด้วยบริการการบินอากาศระหว่างกัน เมื่อ เม.ย.2568 เพื่อให้สายการบินของทั้งสองฝ่ายสามารถเปิดทำการบินระหว่างกันและใช้ชื่อเที่ยวบินร่วมกัน (code share)

นายโฮเซ รามอส ฮอร์ตตา
(José Ramos-Horta)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต
เกิด	26 ธ.ค.2492 (อายุ 77 ปี/ปี 2569) ที่เมืองดิลี ติมอร์ตะวันออก (ปัจจุบัน คือ ติมอร์-เลสเต)
สถานภาพทางครอบครัว	หย่ากับภรรยา นาง Ana Pessoa Pinto มีบุตร 2 คน
การศึกษา	- ปริญญาตรี ด้านกฎหมายระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัย The Hague Academy of International Law และมหาวิทยาลัย Antioch - ปริญญาโท ด้านนโยบายต่างประเทศ มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐฯ
พรรคการเมือง	พรรค Congresso Nacional de Reconstrução de Timor (CNRT)
ประวัติการทำงาน	
ปี 2541	- ผู้ประสานงานในกองกำลังกู้ชาติติมอร์
ปี 2544	- ประธานพรรค FRETILIN
ปี 2545-2549	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ปี 2549-2550	- ดำรงตำแหน่ง นรม.ติมอร์-เลสเต คนที่ 2 หลังจากได้รับเอกราช
ปี 2549	- ประธานและเลขาธิการพรรค FRETILIN
ปี 2550-2555	- ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต คนที่ 2 หลังจากได้รับเอกราช
2 ม.ค.2556	- ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้แทนพิเศษของสหประชาชาติ และหัวหน้าสำนักงานบูรณาการ การสร้างสันติภาพแบบบูรณาการแห่งสหประชาชาติในกินีบิสเซา (UNIOGBIS)
20 พ.ค.2565	- ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต โดยมีชัยชนะเหนือคู่แข่งสำคัญคือ อดีตประธานาธิบดีฟรานซิสโก กูเตอร์เรส

ข้อมูลน่าสนใจ

- นายโฮเซ รามอส ฮอร์ตตา เคยได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ เมื่อปี 2539 ร่วมกับนายคาร์ลอส ฟิเลเป ซิเมเนส เบโล จากการทำงานเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งในติมอร์ตะวันออกอย่างยุติธรรมและสันติ
- เคยถูกลอบสังหารเมื่อ ก.พ.2551 โดยได้รับบาดเจ็บสาหัส และถูกส่งไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล Royal Darwin ออสเตรเลีย โดยเหตุลอบสังหารดังกล่าวน่าจะเป็นการกระทำของกลุ่มกบฏที่มีความเชื่อมโยงกับกลุ่มคนร้ายในอินโดนีเซีย
- สามารถพูดได้ 5 ภาษา ได้แก่ โปรตุเกส อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน และเตตุม
- เป็นสมาชิกของ Global Leadership Foundation ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำงานเพื่อสนับสนุนความเป็นผู้นำในระบอบประชาธิปไตย ป้องกัน และแก้ไขความขัดแย้งผ่านการไกล่เกลี่ยและส่งเสริมธรรมาภิบาลในรูปแบบของสถาบันประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน และหลักนิติธรรม

นายซานานา กุสเมา
(Xanana Gusmão)

ตำแหน่ง	นายกรัฐมนตรีติมอร์-เลสเต
เกิด	20 มิ.ย.2489 (อายุ 80 ปี/2569) ที่เมือง Manatuto ติมอร์ตะวันออก (ปัจจุบัน คือ ติมอร์-เลสเต)
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับนาง Maria Emília Baptista เมื่อปี 2508 มีบุตร 2 คน หย่าเมื่อปี 2542 สมรสกับนาง Kristy Sword มีบุตร 3 คน แยกกันอยู่เมื่อปี 2558
การศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา
ประวัติการทำงาน	
ปี 2511	- เข้ารับราชการทหาร สังกัดนักสำรวจและครู กองทัพโปรตุเกส
ปี 2518	- เข้าร่วมกองกำลังกู้ชาติติมอร์ (FALINTIL)
ปี 2524	- ผู้บัญชาการกองกำลังกู้ชาติติมอร์
ปี 2531	- หัวหน้าพรรคสภาแห่งชาติเพื่อการฟื้นฟูติมอร์ (CNRT)
ปี 2542	- โฆษกสภาที่ปรึกษาแห่งชาติของติมอร์-เลสเต (NCC)
ปี 2543-พ.ค.2545	- เจ้าหน้าที่อาวุโสในคณะบริหารติมอร์-เลสเตของสหประชาชาติ
เม.ย.2545-พ.ค.2550	- ชนะการเลือกตั้งและขึ้นดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนแรกของติมอร์-เลสเต (หลังจากได้รับเอกราช)
1 ก.ค.2566	- นายกรัฐมนตรี คนที่ 8 ของติมอร์-เลสเต (หลังจากได้รับเอกราช)

คณะรัฐมนตรีติมอร์-เลสเต

ประธานาธิบดี

นายกรัฐมนตรี

รอง นรม. รมว.ประสานงานด้านเศรษฐกิจ

และ รมว.กระทรวงการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

รอง นรม. รมว.ประสานงานด้านการพัฒนาชนบท

ประธานสำนักงานคณะรัฐมนตรี

รมว.กระทรวงการคลัง

รมว.กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือ

รมว.กระทรวงยุติธรรม

รมว.กระทรวงการปกครอง

รมว.กระทรวงสาธารณสุข

รมว.กระทรวงศึกษาธิการ เยาวชน และกีฬา

รมว.กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม

รมว.กระทรวงกิจการทหารผ่านศึก

รมว.กระทรวงกิจการสาธารณะ

รมว.กระทรวงคมนาคมและการสื่อสาร

รมว.กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม

รมว.กระทรวงเกษตร ประมง และป่าไม้

รมว.กระทรวงกลาโหม

รมว.กระทรวงปิโตรเลียมและแร่ธาตุ

รมว.กระทรวงมหาดไทย

รมว.กระทรวงการสร้างเอกภาพในสังคม

รมว.กระทรวงกิจการเยาวชน กีฬา ศิลปะ และวัฒนธรรม

รมว.กระทรวงการวางแผนและยุทธศาสตร์การลงทุน

José Ramos-Horta

Xanana Gusmão

Francisco Kalbuadi Lay

Mariano Sabino Lopes

Ágio Pereira

Santina José Rodrigues F. Viegas Cardoso

Bendito Freitas

Sérgio Hornai

Tomás do Rosário Cabral

Élia dos Reis Amaral

Dulce de Jesus Soares

José Honório da Costa Pereira Jerónimo

Gil da Costa Monteiro

Samuel Marçal

Miguel Marques Gonçalves

Filipus Nino Pereira

Marcos da Cruz

Donaciano do Rosário Gomes

Francisco Monteiro

Francisco da Costa Guterres

Verónica das Dores

Nelyo Isaac Sarmento

Gastão Francisco de Sousa

(ต.ค.2568)